

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRABEAU DOBROUDJAIN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционен комитетъ

Шеп. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

А Б О Н А М Е Н ТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА
6 МЪСЕЦИ 20
ЗА СТРАНСТВО 1 година 60
ЗА ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЕНИЕ
Адресъ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“
УЛИЦА „ЦАРЬ КРУМЪ“ № 15.
ИЗЛИЗА СРЪДА И СЪБОТА

Д-ръ П. Вичевъ.

Внимавайте!

Една ужасна апатия е обдала добруджанските сръди. Болшинството се е отдадо на една прѣстѣйна инертност, а едно незначително малцинство, тирвано отъ желаниа за аван- безогледно се хвърля въ

жи на цялото движение.

Излишно е за ония, които внимателно наблюдаватъ и слѣдятъ събитията, да имъ изтък- ватъ колко голѣма е пакостта отъ единия и другия. Ала ние не може да допуснемъ, че слѣдъ всичко което се създаде за смѣтка на заробенния край и то отъ хора, за които още сж чужди волята и желаниа на самото население, че добруджанци ще се впуснатъ въ еднакво опас- ния пѣтица, които имъ сочатъ новия управница, както и ония за които е безразлично сигур- ността за единъ сносенъ и търпимъ животъ.

Ние продължаваме да стоиме строго наблюдатели и да се нагаждаме съобразно съ услови- ята, които се диктуватъ отъ множество фактори. Защото за насъ е очевидно, че събитията не сж окончателно завършени. Сега настѣватъ именно ония моменти, когато моралните и материални сили ще да посо- чатъ, кои народности иматъ правото на сжществуване.

Напрѣгнати наблюдатели на ония процесъ, който започна отъ изтокъ, но който още не е успѣлъ да проникне на западъ; обек- тивни зрители на борбитъ, които се развиватъ около владѣнията въ близкия и по-далеченъ из- токъ, ние държимъ на оня святъ принципъ за свободното изказ- ване волята и желаниа на поробенитъ народности. И ако това освѣтено съ кръвта на ми-

лиони жертви знаме, ще трѣбва да тържествува не върху раз- бирателството, а върху силата, то не трѣбва да започне отъ Добруджа, която прѣдставлява условия на най-слабото съпро- тивление. Защото общо е жела- нието у всички, какво жертвитъ които даватъ добруджанци, че тѣ трѣбва да бждатъ компенсирани съ повече блага, повече права и повече свободи.

Нашиятъ девизъ слѣдва да се развива по пѣти на разумнитъ искания за автономията съ по- малко жертви, както Великия съборъ ни посочи. Ние искаме Добруджа да има своето авто- номно управление; ние искаме нашитъ училища и черкви да бждатъ отворени по градове и села; ние искаме добруджанеца не безпокояванъ отъ никого да се ползва съ правата и свобо- дитъ на една демократическа конституция. Ние искаме прочее онова, съ което се гордѣятъ съ- врѣменнитъ културни народи. Ако нѣкои искатъ да се хвърлятъ главолмно въ опас- ни пѣтица, ние ги прѣдупрѣж- даваме, че тѣ компрометиратъ не само всѣкакво желание за мирно и спокойно развитие, но ще хвърлятъ въ нови изтрѣб- ления добруджанскитъ сѣдища, ще причинятъ палишни сѣззи на изплакани вече очи, на уг- нетени достатъчно много сира- ци и вдовици.

Не, ние за честта на добру- джанци, не допускаме дори по- мисълъ на подобна игра. У насъ разума никога не е липсвалъ. Ние имаме ябра въ тоя разумъ и се надѣваме, че всички ще слѣдватъ пѣти, който врѣмето условията и събитията ни нало- жатъ.

не може да ти изкаже по-скре- ни честитаваня за успѣха на това дѣло“.

На тая телеграма Таке Ио- неску отговорилъ:

„Отъ все сърце ти изказвамъ моята благодарностъ за добритъ думи. Зная, че товарътъ, който се намира прѣдъ насъ, е стра- шенъ. Ще направя всичко, за- висящо отъ менъ и разчитамъ на онова непоколебимо приятел- ство, което седемъ години ни свързва за голѣмо щастие на нашитъ държави. Позволи ми да те поздравя за послѣднитъ ти инициативи, въ които още вед- нажъ намирамъ онова мажство, основано върху искреностъ и мадростъ, съ които си спечелилъ всеобщо уважение.

Положението въ Ромжния

„Евдепандасъ Руменъ“ и дру- ги сериозни прѣдставители на ромжнската обществена мисълъ, даватъ подробни отчети за ра- ботата на свияната недавна се- сия на Народното събрание. Тия вѣстници сж единодушни въ оцѣнката си, че за пръвъ пѣтъ въ историята на ромжнския пар- ламентаризмъ борбитъ на лична и принципиална база сж надми- нили границата на позволеното че тия борби рискуватъ да се изродятъ въ такива, които мо- гатъ да компрометиратъ и безъ това незавидното положение на Ромжния.

Наистина опозицията въ На- родното събрание не е тѣй вну- шителна. Но затова е виновенъ правителството, което пука въ ходъ всички позволени и непо- зволенни сръдства, за да се па- рализира числеността и. Това еднакво засѣга Ромжния, До- бруджа, Бесарабия, Трансилва- ния. Нѣщо още по-лошо. Пра- вителственото мнозинство пожела да касира неприятни нему де- путати. Може ли тая полити- ка да не сплоти всички опозици- онни партии, да ги направи по- бойки? Несъмнено. Тѣ свърха голѣмата опасностъ, която висе надъ главитъ имъ и рѣшиха да се борятъ.

Ще успѣятъ ли? Голѣмъ въ- просъ, на който ще отговори бъдещето.

За насъ е важно да изтък- неме, че добруджанскитъ, беса- рабски, трансилвански, буковин- ски и други депутати критику- ватъ остро правителството за- ради неговата реакционна поли- тика. За насъ е сжществено да установимъ, че недоволствата се ширятъ и чрѣзъ трибуната на на- родното събрание се разнасятъ по-градове, села и хижи.

Правителството нѣма да спрѣ до тука. Съ задушаването на на- родния гласъ то не ще спечели много. Защото някой тиранинъ не е билъ вѣченъ. Ползата, оба- че, за широката обществена маси ще бжде голѣма. Тѣ ще възмъ- жатъ, ще израснатъ, ще стѣ- пиятъ здраво на краката си. И ако, наистина, у тия маси може да има истиннитъ за самосъхра- нение, копнежъ къмъ култура и здрава демокрация, тѣ ще съумѣ- ятъ да смъкнатъ отъ плещитъ си тежкитъ товаръ на терора, експлоатацията и грабежитъ, товарътъ на вѣмотията и неврѣжеството, за да могатъ, станали истински господари на положо- нието, да избавятъ „велика“ Ро- мжния отъ желѣзнитъ клѣщи, сръдъ които се пѣржатъ десетки години подъ редъ отъ олигар- хията и нейнитъ сателити.

Исканията на бѣжанцитъ

Съборътъ на тракийскитъ бѣ- жанци, свиканъ отъ върховнитъ тракийски комитетъ [въ София, за да обекти общото положение на бѣжанцитъ въ свръзка съ но- воездаденото положение, велѣд- ствие окупацията на Тракия отъ Гърция, като взема прѣдъ видъ: 1) че бѣжанцитъ отъ източна Тракия, масово прогонени отъ турекитъ власти прѣзъ 1913 г. и до днесъ въ своето мнозин- ство сж безъ покривъ и земя; 2) че това принудително изсел- ване стана не по тѣхно желание и вина; 3) че нито туреката, ни- то българската държави сж за- платили слѣдуемото се поне обезщетение сръщу владѣнитъ отъ тѣхъ движими и недвижими имоти въ Тракия, които турци- тѣ загубиха и привѣиха по единъ нечуванъ въ историята начинъ; 4) че българската дър- жжава не е положила достатъчно грижа за тѣхното настаняване и обзавеждане; 5) че тѣзи отъ бѣжанцитъ, които сж били на- станени, сж поставени да жа- вѣятъ въ съвършено нездра вѣсловни мѣста, безъ да се е държало смѣтка за тѣхнитъ за- нятии и поминѣкъ и че велѣд- ствие на това маозина отъ тѣхъ

сж снали жертва на мизерия- та, маларията и др. болести; 6) че досегашнитъ български пра- вителства не сж взели нужнитъ мѣрки за стопанско-икономичес- ко прѣвъзможване на това насе- ление, което наравно съ други- български граждани изпълни прѣзъ войната своя дългъ къмъ родината; 7) че тѣзи отъ бѣжан- цитъ, които бѣха настанени въ зап. Тракия, изоставиха, прѣдъ- гръцката напасть, придобититъ съ кръвъ и потъ имоти и пакъ стѣжатъ немилъ — недраги, за да спасятъ свой животъ и честъ; 8) че въ България има доста- тчно свободни държавни земи и мери (особено въ Делнормана) за тѣхното настаняване и обза- веждане, и че това се диктува не само отъ чувството на дългъ и братско състрадание къмъ то- ва замжчено и разорено насе- ление, а и отъ чисто държав- ни съображения и интереси; 9) че досега назначенитъ коми- сии за настаняване на бѣжанци- тѣ, по единъ или други причини, не разбраха значението на сво- ята мисия и не изпълниха сво- ята задача, както би трѣбвало и 10) че българската държава е длъжна да положи всички гри-

жи, да вземе всички мѣрки и да изразходва необходимитъ сръд- ства за рационалното окончател- но настаняване на това трудолю- биво население, което, поради отстъпването Тракия на Гърция изгубва своята послѣдна надеж- да да се възвърне въ плодород- нитъ тракийски полета, рѣши да моли правителството:

1. За настаняването на всич- ки бѣжанци (земледѣлци, занаят- чии, дребни търговци, чиновници и интеллигенция) да се отпу- снатъ двории мѣста за жилища, строителнитъ материалъ (грубъ и обработенъ) и необходимия кредитъ, споредъ занаятното имъ и мѣстнитъ условия. 2. При то- ва на земледѣлскитъ стопанства да се даде въ пълна собственостъ безплатно минимумъ по 50 дека- ра земя отъ държавни, общин- ски, окръжни и частни имоти; сѣмена за посѣвъ за идната го- дина, кредитъ за земледѣлски инвентаръ и обзавеждане въ до- статъченъ размѣръ. 3. на занаят- чинитъ и дребнитъ търговци да се отпуснатъ за по-дългъ срокъ достатъчни кредити за обзавеждане. Занаятчинитъ да бждатъ признати за майстори отъ търговъ; камаритъ като заваре- ни по аналогия съ тия отъ вой- ната. 4. Да не се търси наемъ за всички държавни и безстопан- ствени имоти, въ които сж на- станени бѣжанци. 5. Да се опро- тятъ досегашнитъ и освободятъ за въ бъдеще всички бѣжанци отъ данѣци за срокъ минимумъ отъ 5 години. 6. Младешитъ, подлежащи на наборъ, да се от- ложатъ за 2 години, слѣдъ ко- ето да бждатъ вземани съ облек- чение. 7. На крайни бѣдинитъ, вдовицитъ, старцитъ и сираци- тѣ бѣжанци да се дава безплат- но хлѣбъ, а на останалитъ — евтинъ хлѣбъ по чиновн. норма. На всички бѣжанци да се дава безплатна медицинска помощъ и лѣкарства. 8. Кржлитъ сираци бѣжанци да бждатъ приемани въ сиропиталищата и професо- налнитъ училища безплатно.

Организация по настаняването: вмѣсто състава на сегашни, окол- комисия да се устроятъ такива въ слѣдния съставъ: окол. н-тъ, делегатъ на бюрото за бѣжанцитъ, въ услуга на която комисия сж всички държавни и общински органи. Въ състава на централ- ното бюро за бѣжанцитъ при Вжтрѣшното министерство да има делегатъ, който влиза въ центр. комисия за настаняване на бѣжанцитъ.

ПАНАХИДА

По случай 6 мѣсеца отъ смъртѣ- та на милата ни и незабравима съпруга и майка

Дена Кольо Ковачева

(отъ с. М. Кайнарджия, Силистр.)

На 11 того, въ недѣля, ще се отслужатъ панахида въ борунска- та църква „св. Николай“, слѣдъ божествената литургия. Покан- нитъ се роднини, приятели и поз- нати да присѣстватъ.

гр. Ломъ 3 юли 1920 год.

Отъ опечаленитъ: съпругъ Ко- лѣо, синове: Димитъръ и Николай,

Таке Ионеску и Векизепосъ.

В. „Универсулъ“, отъ 4 того, обнародва слѣдѣщата телеграма на Векизепосъ до Таке Ионеску „Нѣма нужда да ти кажа, лю- безни приятелю, колко съмъ щастливъ да узная за влизане- то ти въ кабинета. Имашъ прѣдъ себе си да изпълнишъ една ог- ромна задача. Ще трѣба да на- правитъ отъ велика Ромжния единъ отъ най-силнитъ фактори на мира и на напѣдка въ центриална и източна Европа. Зная, че твоето сътрудничество съ войникитъ и патриота, който прѣдседателствува правителство- то, е една пълна гаранция за успѣхъ. Някой повече отъ менъ между приятелитъ на Ромжния

ПОЛОЖЕНИЕТО

Слѣд високопарните компюнкета на грѣцкия генерален штаб по операциите въ Анадола настѣпиха затишие. Дали то не е резултат на несполуките на грѣцката армия, която се опита да прогласи свѣта съ чръвѣрно голѣмитѣ си боеви способности, а въ сѣщност, дори съюзниците — Англия, Франция и Италия проявиха такава голѣма доза отъ съмнѣние върху годността на „велика“ Еллада да умиротвори възбунтуващите се Изтокъ?

Бждащето е прѣдъ насъ. То ще ни очертае наскоро формите и сѣщността на акциите на грѣцката армия, мандаторка главно на Англия. Ние знаемъ отлично, че тия акции сѣ прѣкомѣрно тежки. Това, обаче, като ли смущава повече Съглашенците, отколкото Гърция. Разчита ли послѣдната на нѣкаква ефикасна помощ отъ Европа? Не. Отъ събѣдите си Сърбия и Ромѣния? Не. Защото Сърбия мѣта око къмъ Солунъ, а Ромѣния е достатъчно много ангажирана съ вътрѣшните си работи и главно съ напора, който почва да прѣлива сѣверните порти...

Ние регистрираме и днесъ грозното положение на добруджанци.

Тероръ, побойща, арести и грабежи — това сѣ послѣдните свѣдения отъ нашата оккупация. Генералъ Авереску и Таке Йонеску могатъ да бждатъ спокойни. Политиката на всички досегашни ромѣнски държавници продължава съ засиленъ курсъ. Какво се цѣли? Обезглавяването на болшинството народъ — българи и турци? Сигурно. Смѣтката, обаче не ще излѣзе точна. Защото реакцията обикновено ражда реакция.

Четохме въ ромѣнските вѣстници размѣнените телеграми между Венизелоса и Таке Йонеску. Съдържанието имъ е пропито отъ най-голѣма сѣрдечност, която може да съществува между двамата държавници. Дали тия телеграми не означаватъ новъ циментъ на ромѣно-грѣцкитѣ отношения? Да ли тѣ не сѣ симтомъ, който ни подсказва, че съюза отъ 1913 година е добилъ санкцията на новото врѣме? Всичко е възможно. Невъзможно е само едно: да се усвои свѣта до като има велики неправди и систематиченъ вагабондажъ съ настоящето и бждащето на широкитѣ обществени маси.

Изъ страданията на Добруджа

I

с. Кеманларъ. 26.VI.1920

Свидѣтели сме на ново прогонване на завърналите се добруджанци прѣди изборитѣ въ Ромѣния, които бѣха подлѣгани отъ ромѣнските агенти тукъ и въ Добруджа, че ще бждатъ оставени на свобода и спокойствие. Всичко било само до свършването на изборитѣ, за да могатъ да се изтрѣгнатъ отъ тѣхъ по една бюлетинка... Ето днесъ пристигнаха тукъ Стоянъ х. Цоневъ, Цвѣтко Цоневъ и Георги Петровъ отъ с. Доймущларъ, Георги Николовъ, Димитър Недѣлковъ отъ с. Хасковъ, които се бѣха завърнали при увѣщанието, че ще живѣятъ свободно по домоветѣ си. Тѣ разправятъ слѣдното: На 24 того бди повикани въ сѣкциата и прѣдупрѣдени, че на слѣдния денъ рано сутринята трѣбва да се явятъ по нѣкое разселѣване. Обаче, намѣрили се добри хора, които имъ съобщили, че ще бждатъ откарани въ кюстенджанския затворъ. Прѣзъ нощята тѣ избѣгватъ въ гората, за да видятъ какво ще стане. Дѣйствително, на 25 още сутринята биватъ потърсени и лицата Тодоръ Търновоковъ, Бъни Петровъ, Добри Тодоровъ и заловени въ с. Хасковъ; сѣщото става и въ с. Доймущларъ, гдѣ то сѣ заловени Дочо Русевъ, Кънчо Ивановъ, Юрданъ Еленски, Цони Банканджневъ и сѣпругата на Тодоръ Люлгеровъ бивши секр. бирникъ въ с. Доймущларъ, сега бѣжаецъ тукъ. Освѣнъ тѣхъ, Христо Костовъ, Русен Поповъ и Петъръ Бошковъ отъ с. Голубина Чатаджда, Атанасъ Г. Василевъ и Стефанъ Язичъ отъ с. Язич-чатаджда, подъ силна стража откарани отъ Силистра за Кюстенджа. Откарани сѣ за тамъ прѣди 3—4 дни Славъ Енчевъ, Боби Еневъ и Юрданъ Продановъ отъ с. Базирганъ и до днесъ не се знае какво е станало съ тѣхъ. Има откарани и отъ селата Орѣбърна

Попина, Гарванъ и др. села по 5—10 души, между които има хора лежали въ затворитѣ порано, сждени и освободени, обаче има хора които и до днесъ не сѣ били провинени въ нищо и сѣ живѣли по домоветѣ си. Това твърдѣ силно тревожи населението, защото има прѣди очи 1916 г. и всѣки се пита при какво положение се намираме днесъ?

II

Официално е наредено, щото хранищѣ отъ тази годишната реколта да бжде реквизирана. Сѣщо трѣбвало да се декларира и излишекъ отъ миналата годишна реколта въ общинското управление. Продажбата на зърнени храни — жито, овемикъ и др. сѣ забранени за продажъ.

III

Ромѣнските банди наново сѣ прѣнесени по селата въ южна Добруджа. Въ всѣко село има описани квартири подъ прѣдлогъ, че щѣла да идва войска да квартирува. Бандитѣ сѣ прѣоблечени въ разна форма главно българско-селека, ромѣнско-селека и военно-българска. Тѣ бродятъ изъ селата изъ Тутраканско и Силистренско.

Д. Д.

IV

Границата 27 юни 1920 г.

Тая заранъ пристигна Димитър Митевъ отъ с. Бозауртъ, добришка околия, избѣгавъ отъ ноктитѣ на ромѣнските жандарми. Той разправи случая за неговото прогонване отъ Добруджа.

Азъ съмъ кметски намѣстникъ въ нашето село отъ 10 и половина години. Когато ромѣнските жандарми дойдоха миналата година тѣ се показваха жестоки и налагаха волята си както искатъ. Макарь, че познавахъ добри тѣхнитѣ закони и нрави, азъ нищо не имъ възрадвахъ. На послѣдъкъ, обаче, неможехме да се търпи, защото щомъ влѣзатъ въ село, първо ще гледатъ върху кого ще хвърлятъ обвинение, кого ще ограбятъ и пр. и най-послѣ азъ рѣшихъ и на нѣколко пѣти изтласкахъ навънъ отъ

крѣмата нѣкои отъ стражаритѣ когато се напийтъ и почнатъ да пеуватъ и обвиняватъ нѣкого. Учителитѣ отъ нашето село, Радуконъ, е измислилъ способъ какъ да ме прогонятъ, защото често пѣти съмъ се озбѣвалъ на жандармитѣ. Единъ денъ той повиква нѣколко души отъ селото ни и ги заставя да подпишатъ протоколъ, че азъ съмъ ималъ пушка прѣзъ българско врѣме и че щѣли да ме питатъ, да видятъ дали ще, призная фѣлжа. Така измамни, тѣ подписаха протокола и учителъ го изпраща въ Букурещъ. Вѣрно е, че азъ имамъ пушка прѣзъ българско врѣме, която оставихъ на слугата си Христо Влаховъ, отъ с. Сармусакли, сѣрско, а азъ заминахъ войникъ и когато се завърнахъ, слугата бѣше си заминалъ, а пушката незнай гдѣ е турпилъ и до сега не можахъ да я намира.

Протоколътъ се поврѣща на армугийския плутониръ. Въ него било казано, че у менъ имало скрити двѣ картечници, една каруца пушки и патрони за въоръжение на болшевики. На 18 юни съгледвахъ, че плутониръ почна да обсажда двора ми съ цѣлъ взводъ жандарми и горски стражари. Като видѣхъ това, успѣхъ да избѣгамъ прѣзъ харманлъка си. Тѣ обсаждатъ двора ми и почватъ да ровятъ, като прокопаватъ цѣлата мѣкаша, обора и всичкитѣ къшета на двора и харманлъка ми. Обаче, нищо не сѣ намѣрили. Тѣ заявили, че имали заповѣдъ да ме застрѣлятъ на мѣсто. Подписалитѣ протокола сѣ: Костадинъ Георгиевъ, Желю Гочевъ, Тодоръ Стояновъ, Стоянъ Тодоровъ, Иванъ Тодоровъ, Кольо Тодоровъ и Петъръ Георгиевъ отъ сѣщото село.

Положението въ Добруджа слѣдъ изборитѣ е влошено. Отъ 15 дни въ селото Карапелитъ, курбунарско, единъ ескадронъ кавалерия квартирува по къшята. Селянитѣ не могатъ да напуснатъ къшята си и да отидатъ на работа, защото трѣбва да се прислужва на добритѣ гости.

Кольо Костовъ отъ селото ни е смазанъ отъ бой и отъ побоя съвършено оглуша и лежа 25 дни въ болницата, защото се върналъ отъ България на основание амнистията.

Н. Курбунарски

V.

с. Гьокче Дюлюкъ 28 юни 1920.

Избѣгналитъ С. Жековъ отъ тулчанско, разправя: слѣдното: положението въ Добруджа слѣдъ изборитѣ наново се влоши. Прѣселѣватъ сѣ всички които сѣ подозиратъ, че сѣ гласували за комунистѣ. Нѣкои отъ педозренитѣ сѣ били прогонени навъ горитѣ.

Плѣнницитѣ, които ромѣния изтеглила отъ Сърбия като добруджанци на брой 170 души бѣли задржани въ Каралашъ подведени били подъ сѣждъ като прѣдатели на ромѣнската армия. Положението имъ е плачевно. Сутринна закузка имъ се дава по три сливи безъ хбѣбъ, на обѣдъ само четвъртъ мамалига, за вечеря само супа отъ мамулено брашно. Волѣдствие което тѣ сѣ до толкова отслабнали, че прѣдставляватъ само човѣшка сѣнка. Който отъ родителитѣ отиде на свнжване при плѣнницитѣ разрѣшаваша му се само 15 минути да говори съ плѣнника и то при строга контрола какъвто е билъ случая съ Атанасъ Миневъ отъ с. Караджа Атъ и Гошо Георгиевъ отъ с. Кесенджикъ, курбунарско сега сѣ получили извѣстие че сѣ били освободени... Кольо Шестаковъ отъ село Караджа Атъ к-бунарско, който отъ една и половина година изпята горчинитѣ на кюстенджанския затворъ и то защото е изпълнилъ заповѣдта на тогавашния

английски командатъ и не е прѣдалъ управлението въ курбунаръ на врѣме на ромѣнския шефъ, като директоръ на Курбунарската полиция. На 25 априлъ бѣше освободенъ отъ затвора и на 29 сѣщи пакъ заловенъ и откаранъ въ затвора безъ да знае защо наново се арестува. Владо Демитровъ отъ с. Кайрякъ прѣди нѣколко дни билъ подбранъ отъ ромѣнскитѣ жандарми като работилъ на нивата си. Закаранъ на сѣкциата и не се знае отъ тамъ на какдѣ е изпратенъ.

Н. Курбунарски

Изъ Ромѣния.

На 12 клм. Букурещъ въ форта Каналу, въ сѣботата става грозна експлозия. Десетъ вагони мунитции сѣ хвърлени въ въздуха. Слѣдъ вишнеиската експлозия, станала въ миналия понеделникъ въ Букурещъ има голѣма паника.

Спорѣдъ „Избѣжда“, унгарцитѣ съ картечници атакували ромѣнската граница при Мармарошъ.

Увѣряватъ, че ромѣнското правителство ще приеме за министри трансилванитѣ Вайда-Воеводъ и Манчу, защото, ако тия лица останатъ извънъ кабинета, ще повдигнатъ въстание въ Трансилвания.

Ромѣнитѣ сѣ арестували въ Кишиневъ М. Русевъ и въ Бендеръ Ст. Балчевъ.

Въ ромѣнския парламентъ ежедневно ставатъ скандали.

„Манчестеръ Гардианъ“ съобщава, че единъ френски синдикатъ прѣговарялъ за откупване унгарскитѣ желѣзници. Сѣщеврѣмено е обѣщана поправка на границата въ полза на маджаритѣ. Затова въ Ромѣния има голѣма тревога.

Ал. Константинеску, социалистъ и нѣколцина негови другари вчера прѣзъ нощята сѣ арестувани въ Букурещъ като болшевишки агенти.

Къмарата и Сената отговориха на кралското тронно слово. Опозицията, недоволна, прочете контра-отговоръ на тронното слово, който, напечататъ въ пресата, възбуди обширни коментари.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

— Дейли Хералдъ се научава отъ Християния, че Краснѣ е носителъ на една нота на Лойдъ Джорджъ, съ която се прѣдлагало Англия и Русия да прѣустановятъ всички военни дѣйсвия една противъ друга, като се откажатъ и двѣтѣ отъ вмешателство въ вътрѣшните работи, както и отъ каквато и да е пропаганда. Лойдъ Джорджъ искалъ, освѣнъ това Русия да признае всичкитѣ дългове, направени за покупки на стоки. Окончателниятъ отговоръ на тази нота се искалъ въ единъ опрѣдѣленъ срокъ.

— На Le Temps съобщаватъ отъ Лондодъ (29.6):

„Отъ Бомбай извѣствяватъ, че обявения отъ г. Ганди бойкотъ на правителството въ случай, че не се видоизмѣнятъ условията за миръ съ Турция, ще започне на 1 августъ, като се откажатъ индийскитѣ мюсюлмани отъ всички титли и почетни отличия. По-послѣ ще се поканятъ всички мѣстни мюсюлмански чиновници да напуснатъ службитѣ си“.

Хроника

— Умоляватъ се всички, които сж дали парични суми на Ал. Раиенова било за абонаментъ на вѣстника ни, било като помощи за добруджанското дѣло, да иматъ любезността ба съобщитъ въ канцеларията на Върховния Добруджански Комитетъ, като укажатъ размѣртъ на сумата.

— Висшиятъ съвѣтъ на нашата организация се свиква на събрание въ столицата за 25 того. Нека всички членове бждатъ тукъ прѣди опрѣдѣлената дата. Ще се разгледатъ важни организационни въпроси.

— Букурещкитѣ вѣстници не опровергаваха съобщенията на париградскитѣ вѣстници, които възпроизвѣдоха интервюто на Таке Йонеску, какво евентуалното отиване на г. Ал. Стамболийски въ Букурещъ не би имало успѣхъ.

— Парламентарнитѣ комисии по правосѣдното и военното министерства изработиха окончателниятъ текстъ на законопроекта за допълнение на закона за амнистията отъ 4 януари 1919 г. Законопроектътъ се дебатира въ пленума на Събраниято. Слѣдъ като се приеме, ние ще дадемъ цѣлнитъ му текстъ.

— Комисия по приемане плѣнницитѣ ни отъ Гърция отдавна е на гарата Сандански, обаче плѣнницитѣ още не идватъ. Гърция пакъ е измудрила нѣкой претекстъ, за да ги задржи. Какво прави „хумания“, „християнски“ и „цивилизованъ“ върховенъ съвѣтъ? Той сигурно прѣдпочита да разпрѣдѣля обезщетенията отъ Германия между голѣми и малки съюзници, отколкото да се занимава съ хилядитѣ български плѣнници, които изнемогнаха и се сѣспаха отъ гладъ, болести и неволи.

— Отъ компетентно мѣсто ни съобщаватъ, че изплащанията на реквизицията дължими на добруджанци, вървѣли бѣра.

— Всѣки, който иска да подкрѣпи едно висококултурно дѣло, трѣбва да си купи билетъ отъ журналистическата лотария. Орѣщу скромната вноса отъ 20 лева, българскитѣ граждани ще има шансъ да участва при раздаване печалбитѣ на обща сума 200,000 лева. Освѣнъ шансътъ за печалба, гражданитѣ ще почувстватъ нравствено удовлетворение, като съдѣйствуватъ за изграждане на журналистически домъ въ столицата. Желателно е билетитѣ да се закупятъ по-скоро, защото опрѣдѣлениятъ денъ за теглене на близжава. Билетитѣ се продаватъ по вѣсенкарскитѣ будки, цвѣтарския магазинъ „Кюстрицъ“, „Театъръ и Музика“, Френската книжарница и концертната дирекция „Орфей“ на Буленардъ Царъ-Освободителъ.

— Александъръ Раиеновъ — членъ на Върховния Добруджански Съвѣтъ, до който се отнася антрефилето въ брой 30 на вѣстника ни, нѣма нищо общо съ Александъръ Хр. Раиеновъ, родомъ отъ гр. Дръново, сега студентъ-архитектъ.

Четете Добруджанско Знаме

Лич. Д-во Печ. „Добруджа“